

Episodul 2.

Catolicii nu fac umbră pământului degeaba**Introducere**

„Cerul nu face umbră pământului”, spunea Fer. Vladimir Ghika. Am putea spune că nici cei care trăiesc deja de aici, de pe pământ, cu un picior în cer. Invitația acestui episod este de a reflecta asupra rodniciei pe care viața creștină trebuie să o aibă. Cultura secularizată de astăzi ne împinge să ne trăim credința strict în cămăruțele noastre, dar adevărul este că o credință adevărată se trăiește 24 de ore din 24, 7 zile din 7, în mod vizibil și rodnic. Dacă facem astfel, ne înscriem în istoria bimilenară a unui creștinism care a schimbat și continuă să schimbe în bine fața pământului.

Vizionare

Vizionați materialul video al sesiunii (12 minute și 13 de secunde)

Desfășurător video

- Apocalips 3,15-16: cald, rece, căldicel
- Mesajul: Să fim atenți la ce roade avem
- Rodnicia creștinismului primar
- Rodnicia Bisericii Catolice în sănătate, învățământ, știință... sfințenie
- Redefiniri: normal=căldicel; anormal=fierbinte?
- „Cristos nu are acum alt trup pe pământ decât pe al tău.”
- Tu ești uneori singurul Cristos pe care cineva îl va întâlni vreodată.

Din script: Citate

- „Cunosc faptele tale, că nu ești nici rece, nici cald. O, de ai fi sau rece, sau cald! Dar pentru că ești astfel, căldicel, nici cald, nici rece, te voi vărsa din gura Mea.” (Apocalips 3,15-16)
- „La sfârșitul vieții vom fi judecați după iubire.” (Sf. Ioan al Crucii)
- „Cristos nu are alt trup decât pe al tău. Nici alte mâini, nici alte picioare decât ale tale. Ai tăi sunt ochii prin care El privește lumea cu compasiune. Ale tale sunt picioarele cu care El umblă pentru a face binele. Ale tale sunt mâinile cu care El binecuvântează întreaga lume. Ale tale sunt mâinile, ale tale sunt picioarele, ai tăi sunt ochii - tu ești trupul Său. Cristos nu are acum alt trup pe pământ decât pe al tău.” (Sf. Tereza de Avila)
- „Chemați să sfințească lumea, credincioșii laici se ciocnesc în mod curent de tot felul de oameni care nu vor veni niciodată să vorbească cu vreun preot sau cu vreun Episcop. S-ar putea să fii singurul Cristos pe care un vecin, o rudă, un prieten sau un coleg de muncă îl va întâlni vreodată. Cuvintele tale izvorâte din credință pot fi singurul Crez pe care îl aude cineva vreodată. Faptele tale de compasiune pot fi singura iubire pe care o experimentează cineva vreodată. Cât de importantă devine mărturia noastră despre Cristos atunci când o privim în această panoramă vastă a mântuirii!” (Ep. Donald Hying)

Din script: Recapitulare

Prima idee: Viața de credință trebuie să aibă roade vizibile. Intimitatea cu Dumnezeu nu ne închide, ci dimpotrivă ne deschide spre ceilalți. În Treime, fiecare Persoană divină se dăruiește complet cu ce are celorlalte două Persoane divine. Când intrăm în logica iubirii, intrăm implicit și în această logică a dăruirii, a trăirii ca dar pentru ceilalți.

A doua idee: Catolicii au făcut și continuă să facă lumea mai bună. Biserica Catolică are o galerie extraordinară de persoane care au fost cărbuni fericiți, trăind ca dar pentru ceilalți, slujind aproapele cu talanții primiți de la Domnul și molipsind apoi... Acest lucru trebuie să nască în noi recunoștință și să fie spre inspirație.

A treia idee: Cristos are nevoie de noi să îi continuăm lucrarea în lume. Ați făcut vreodată un puzzle de o mie de piese pentru a descoperi că unele piese lipsesc? E frustrant, nu?! Gândiți-vă la Biserică, Trupul mistic, care îl are pe Cristos drept Cap, pe Spiritul Sfânt drept Inimă, iar noi formăm restul puzzle-ului. Doar că unii dintre noi „dezertăm”, din indiferență, inconștiență sau modestie greșită. „Ah, sunt o piesă ne semnificativă. Nici măcar nu am ceea ce trebuie ca să fiu parte din puzzle.” E ca și cum Dumnezeu când ne-a creat pe unii dintre noi a spus: „Hmmm... Nu mai am material să mai fac în lume o nouă Maică Tereza, așa că voi scoate ceva rebuturi. Și știi ce?! Voi face rebuturi în serie, așa că dacă vreo piesă se pierde, să nu fie mare pagubă.”

Este evident că Dumnezeu nu gândește așa. Dimpotrivă, pe fiecare ne-a creat în mod unic, cu un rol unic în această lume. Să nu ne înșelăm așadar: e nevoie de fiecare dintre noi în Trupul mistic.

Pentru discuții/reflecție

1. Meditați la următorul verset: „(a) Dar noi suntem opera lui Dumnezeu, (b) creați în Cristos Isus în vederea faptelor bune (c) pe care le-a pregătit Dumnezeu de mai înainte ca să trăim în ele” (Efeseni 2,10).

- (a) Cum înțelegeți faptul că suntem „opera lui Dumnezeu”? (În greacă cuvântul tradus prin „opera” este „poiēma” – nu e superb? Noi suntem poemul lui Dumnezeu!)
- (b) Când spune „creați în Isus Cristos”, Pavel se referă la faptul că prin răscumpărarea adusă de Mântuitorul, am fost practic re-creați - fiecare suntem un om nou. Și continuă spunând că această re-creare a noastră este „în vederea faptelor bune”. Extraordinar, nu?
- (c) Suntem imediat aduși cu picioarele pe pământ: „pe care le-a pregătit Dumnezeu de mai înainte”. Tot binele pe care îl facem reprezintă de fapt colaborarea noastră cu El; corolarul: răul pe care îl facem vine din refuzul colaborării cu El, cu planul Lui.

Notați gândurile născute din reflecție.

2. Există o moștenire materială, care se zidește din ceea ce ai și lași apoi fizic după tine. Dar există și o moștenire imaterială, care se zidește din ceea ce ești. Fiecare avem poate de la bunici, de exemplu, anumite obiecte sau chiar sume moștenite. Dar în același timp avem o moștenire spirituală: faptul că ne-au învățat să ne rugăm sau pur și simplu amintirea fețelor lor luminoase și a îmbrățișărilor ori a vorbelor bune dăruite nouă. Care ar fi moștenirea pe care v-ar plăcea să o lăsați copiilor, urmașilor, celor din jur? Dacă ați putea asista la funeraliile Dvs (da, da, nu e simpatic să reflectezi la așa ceva), ce v-ar plăcea să se spună: „A fost un bărbat / o femeie care cu adevărat a ...”?

---

3. Când auziți pe cineva spunând că Biserica Catolică a fost o piedică în dezvoltarea omenirii, că se opune științei sau alte mituri în acest registru, invitați acele persoane să se documenteze despre catolici precum: Roger Bacon, Nicolaus Copernicus, Maria Gaetana Agnesi, Jean-Baptiste Lamarck, Antoine Lavoisier, Annie Chambers Ketchum, Louis Pasteur, Gregor Mendel, pr. George Lemaître, Mary Kenneth Keller... Desigur, înainte să îi recomandați, ar fi indicat să citiți personal despre ei (mulți au pagină pe Wikipedia, în diverse limbi). Notați mai jos aspecte interesante pe care le-ați aflat din această documentare.

---

4. Una dintre „realizările” culturii secularizate - care a pătruns adânc chiar și în conștiințele catolicilor până acolo încât pe unii aproape ne-a convins - este ideea că credința este o chestiune privată. „Dacă crezi, foarte bine, dar ține aceasta între tine și Dumnezeu.” De aici riscul de a ne trăi catolicismul la modul aproape-invizibil. Notați în cele ce urmează care ar fi semnele exterioare care credeți că le arată altora că sunteți catolic (sau creștin). Luați pe rând: vestimentație, gesturi, cuvinte (ex: în apărarea unor principii creștine), dar și cumpărături, petrecerea timpului liber, obiectele devoționale din casă...

---

5. Citiți următoarele rânduri din jurnalul personal al Sf. Tereza de Lisieux, publicat sub titlul „Istoria unui suflet”, cu gândul și la imaginea pieselor de puzzle care „dezertează”: „Mult timp m-am întrebat pentru ce bunul Dumnezeu are preferințe; de ce nu toate sufletele primesc haruri în aceeași măsură; mă miram privindu-l copleșindu-i cu favoruri extraordinare pe sfinții care îl ofensaseră, precum Sf. Paul, Sf. Augustin [...]. Isus a binevoit să mă instruiască asupra acestui mister. El a așezat dinaintea ochilor mei cartea naturii și am înțeles că toate florile pe care le-a creat sunt frumoase, că strălucirea trandafirului și a crinului nu împiedică parfumul micii violete sau simplitatea fermecătoare a păraluței... Am înțeles că dacă toate florile mici ar dori să fie trandafiri, natura și-ar pierde podoaba ei de primăvară și câmpiile nu ar mai fi împodobită cu nuanțe drăgălașe. La fel este și în lumea sufletelor, care este grădina lui Dumnezeu. El a dori să creeze marii sfinți, care pot fi asemănați cu crinii și cu trandafirii, dar i-a creat și pe cei mici [...]; perfecțiunea constă în a-i împlini voia, în a fi ceea ce El vrea să fim.” Notați câteva gânduri născute din reflecția asupra acestui text, în special dacă v-ați simțit provocat privitor la modul cum vă vedeți încadrat în Trupul mistic al lui Cristos.
